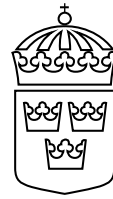

Regeringens proposition

2025/26:31

Ytterligare höjd beloppsgräns vid avdrag för
resor till och från arbetet

Prop.
2025/26:31

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 16 oktober 2025

Ulf Kristersson

Niklas Wykman
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att beloppsgränsen över vilken utgifter får dras av för arbetsresor, resor till och från utbildningsplatsen samt inställelseresor höjs från 11 000 till 15 000 kronor.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	4
3	Ärendet och dess beredning	5
4	Gällande rätt.....	5
5	Ytterligare höjd beloppsgräns vid avdrag för vissa typer av resor	6
6	Ikraftträdande.....	8
7	Konsekvensanalys.....	8
7.1	Offentligfinansiella effekter	8
7.2	Effekter för enskilda.....	9
7.3	Effekter för inkomstfördelningen och jämställdheten mellan kvinnor och män	10
7.4	Effekter för sysselsättning	11
7.5	Effekter för miljön.....	12
7.6	Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna	12
7.7	Övriga effekter och bedömningar.....	12
8	Författningskommentar.....	13
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Ytterligare höjd beloppsgräns vid avdrag för resor till och från arbetet.....	14
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	15
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	16
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 oktober 2025.....	17

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2025/26:31

Regeringens förslag:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 12 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

2 §²

Utgifter som avses i följande paragrafer ska dras av utan någon beloppsmässig begränsning, nämligen utgifter

- vid tjänsteresor enligt 5–17 §§,
- vid tillfälligt arbete på annan ort eller vid dubbel bosättning enligt 18–22 och 31 §§,
- för hemresor enligt 24 och 31 §§,
- för egenavgifter enligt 36 §,
- för arbetsgivaravgifter enligt 36 a §, och
- i hobbyverksamhet enligt 37 §.

Första stycket gäller också i fråga om utgifter för resor i tjänsten som företas med annat transportmedel än egen bil eller förmånsbil.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 11 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 15 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2025.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2016:1055.

I budgetpropositionen för 2025 (prop. 2024/25:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 12.7) aviserade regeringen att beloppsgränsen över vilken utgifter får dras av för arbetsresor, resor till och från utbildningsplatsen samt inställelseresor bör höjas från 11 000 till 13 000 kronor den 1 januari 2026. I budgetpropositionen för 2026 (prop. 2025/26:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 13.5) aviserade regeringen i stället att den skulle återkomma till riksdagen med ett förslag om att höja beloppsgränsen för denna typ av resor till 15 000 kronor.

Inom Finansdepartementet har promemorian Ytterligare höjd beloppsgräns vid avdrag för resor till och från arbetet utarbetats. En sammanfattning av promemorians förslag finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2025/ 01685).

I denna proposition behandlas promemorians förslag.

Lagrådet

Regeringen föreslår en ändring i inkomstskattelagen (1999:1229) som innebär en höjning av beloppsgränsen över vilken utgifter för vissa typer av resor får dras av. Förslaget är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Regeringen har därför inte inhämtat Lagrådets yttrande över förslaget.

4 Gällande rätt

Av 12 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, framgår att utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster ska dras av som kostnad om inte något annat anges. I 9 kap. 2 § IL anges att den skattskyldiges levnadskostnader och liknande utgifter inte får dras av.

Bestämmelser om avdragsrätt för kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen (arbetsresor) finns i 12 kap. 2 och 26–30 §§ och 16 kap. 28 § IL. Skäligen utgifter för arbetsresor ska som huvudregel dras av, om arbetsplatsen ligger på ett sådant avstånd från den skattskyldiges bostad att något transportmedel behöver användas. Utgifter för arbetsresor med egen bil får dock normalt sett endast dras av om avståndet mellan bostaden och arbetsplatsen är minst fem kilometer och det klart framgår att den skattskyldige genom att använda egen bil i stället för allmänna transportmedel regelmässigt gör en tidsvinst på sammanlagt minst två timmar. Avdrag för resor med egen bil medges med ett schablonbelopp på 2 kronor och 50 öre per kilometer.

Samma avdragsregler som för arbetsresor gäller för utgifter för resor som görs mellan bostaden och platsen för utbildning eller annan åtgärd i samband med sådan skattefri förmån vid omstrukturering, personal-

avveckling eller liknande som är av betydelse för att den skattskyldige ska kunna fortsätta att förvärvsarbeta (12 kap. 31 § IL).

Utgifter för särskilda resor i samband med att den skattskyldige påbörjar eller avslutar en tjänst (inställelseresor) ska dras av om resorna företagits mellan två platser inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Avdraget ska beräknas efter utgiften för det billigaste färdssättet. Skäliga utgifter för flygresor och utgifter för tågresa ska dock dras av (12 kap. 24 och 25 §§ IL).

Avdragsrätten för arbetsresor, resor till och från utbildningsplatsen samt inställelseresor begränsas på så sätt att avdrag bara får göras till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 11 000 kronor (12 kap. 2 § tredje stycket IL).

5 Ytterligare höjd beloppsgräns vid avdrag för vissa typer av resor

Regeringens förslag

Beloppsgränsen över vilken utgifter får dras av för arbetsresor, resor till och från utbildningsplatsen samt inställelseresor höjs från 11 000 till 15 000 kronor.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna

En majoritet av remissinstanserna tillstyrker eller har inget att invända mot att förslaget genomförs, däribland *Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering*, *Skatteverket*, *Småföretagarnas Riksförbund* och *Tjänstemännens centralorganisation*. *Ekonomistyrningsverket* anser att det kan anses motiverat att höja beloppsgränsen för att skattesystemet ska vara konsistent över tid och noterar att en höjd beloppsgräns innebär minskad administration när färre når upp till gränsen.

Trafikanalys uppskattar att förslagets effekter för den enskilde blir små, men bedömer att en höjd beloppsgräns innebär en viss försämring av tillgängligheten vid längre arbetsresor som kan leda till något minskad regionförstoring och något sämre matchning på arbetsmarknaden.

Näringslivets skattedelegation (NSD), till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* ansluter sig, avstyrker förslaget och anser att en höjning till 13 000 kronor skulle vara lämpligare. Den föreslagna höjningen riskerar, enligt NSD, att få negativa effekter för den geografiska rörligheten på arbetsmarknaden och i många fall neutralisera en del av den föreslagna förstärkningen av jobbskatteavdraget. NSD önskar en diskussion om vad som är en lämplig relation mellan beloppsgränsen och schablonersättningen för arbetsresor med egen bil, och anser att en nivåhöjning bör ske gradvis för att minska effekterna. Även *Motorbranschens Riksförbund*

och *Företagarna* avstyrker förslaget eftersom de anser att höjningen är alltför tilltagen och att de potentiellt negativa konsekvenserna för arbetsmarknaden bör beaktas.

Svensk Kollektivtrafik avstyrker förslaget om att höja beloppsgränsen vid avdrag för resor med kollektivtrafik eftersom det innebär att färre kollektivtrafikpendlare kommer att kunna göra reseavdrag, men är positiva till att höja beloppsgränsen vid avdrag för resor med egen bil och förmånsbil i syfte att minska klimatutsläppen.

Skälen för regeringens förslag

Som framgår av avsnitt 4 är rätten till avdrag för utgifter för arbetsresor, resor till och från utbildningsplatsen samt inställesresor begränsad på så sätt att avdrag endast får göras till den del utgifterna sammanlagt överstiger 11 000 kronor. Motivet för beloppsgränsen är att utgifter för denna typ av resor i inte obetydlig grad kan hänföras till privata levnads-kostnader, vilka inte får dras av vid beskattningen (prop. 1991/92:150 bilaga I:5, s. 21–22). Beloppsgränsen innebär dessutom stora förenklingsvinster och administrativa vinster eftersom den minskar antalet avdrag med små belopp. Nivån på beloppsgränsen är inte indexerad, vilket betyder att den med jämna mellanrum behöver justeras för att inte urholkas. Beloppsgränsen höjdes senast den 1 januari 2017 (prop. 2016/17:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 6.5). Någon justering har alltså inte gjorts på ett antal år.

Sedan den senaste höjningen av beloppsgränsen har det allmänna prisläget ökat med över 30 procent enligt konsumentprisindex. Detsamma gäller för priserna för resor med lokaltrafik. Prisökningen de senaste åren motiverar därmed en höjning av beloppsgränsen till 15 000 kronor. Några remissinstanser, bl.a. *Svenskt Näringsliv* och *Företagarna*, anser att en sådan höjning är alltför tilltagen och riskerar att få negativa effekter för den geografiska rörligheten på arbetsmarknaden. Regeringen anser dock att en höjning till 15 000 kronor är befogad med hänsyn till de senaste årens prisutveckling. Förslaget bedöms därtill endast få marginella effekter på den geografiska rörligheten, se konsekvensanalysen (avsnitt 7.4).

Även de schablonbelopp som får dras av för kostnader för arbetsresor med egen bil och förmånsbil har höjts sedan 2017. Höjningen av schablonbeloppet för resor med egen bil från 18,50 till 25 kronor per mil 2023 innebar att den sammanlagda körsträckan under ett år för att få reseavdrag för resor med egen bil minskade från knappt 600 till 440 mil per år (prop. 2022/23:18, bet. 2022/23:FiU1, rskr. 2022/23:51), vilket också ökade möjligheten till avdrag med små belopp. En höjning av beloppsgränsen till 15 000 kronor innebär att körsträckan som krävs för reseavdrag vid arbetsresor med endast egen bil blir densamma som tidigare. Någon ytterligare analys av förhållandet mellan nivån på beloppsgränsen och schablonersättningen för arbetsresor med egen bil, som *Svenskt Näringsliv* efterfrågar, anser regeringen inte är nödvändig i lagstiftningsärendet.

Lagförslag

Förslaget medför en ändring i 12 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Regeringens förslag

Lagändringen träder i kraft den 1 januari 2026 och tillämpas första gången för beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2025.

Promemorians förslag

Förslaget i promemorian stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna

Ingen remissinstans har yttrat sig över förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Beskattningsåret för fysiska personer är ett kalenderår. Lagändringarna bör därför träda i kraft vid ett årsskifte. Förslaget föreslås träda i kraft den 1 januari 2026 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2025.

7 Konsekvensanalys

Redogörelsen för förslagets effekter görs i den omfattning som bedöms lämpligt och med beaktande av förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

De offentligfinansiella effekterna till följd av ändrade skatte- och avgiftsregler beräknas i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna görs i ikraftträdandeårets priser och volymer och utgår vanligtvis från att beteendet hos individer och företag inte ändras till följd av förändringarna i skattereglerna. Antagandet om oförändrat beteende ger en god uppskattning av åtgärdernas effekt på kort och medellång sikt. På längre sikt, och för att analysera andra konsekvenser än de offentligfinansiella effekterna, kan ett mer dynamiskt synsätt behöva användas, där skattebaser tillåts påverkas av regeländringen.

7.1 Offentligfinansiella effekter

De offentligfinansiella effekterna av förslaget har beräknats baserat på uppgifter i Statistiska centralbyråns mikrosimuleringsmodell FASIT. Beräkningarna av effekterna av förslaget 2026 bygger på en framskrivning av de avdrag för arbetsresor som gjordes för beskattningsåret 2023.

Förslaget att höja beloppsgränsen över vilken utgifter får dras av för arbetsresor, resor till och från utbildningsplatsen samt inställeseror från 11 000 till 15 000 kronor beräknas innebära ökade skatteintäkter med ca 1,18 miljarder kronor per år fr.o.m. 2026. Av detta utgör ca 1,15 miljarder

kronor den offentligfinansiella effekten av minskade avdrag i inkomstslaget tjänst och 0,03 miljarder kronor effekten av minskade avdrag i inkomstslaget näringsverksamhet.

Förslaget beräknas innebära att de kommunala skatteintäkterna ökar med ca 1,20 miljarder kronor. De statliga skatteintäkterna beräknas minska med ca 0,02 miljarder kronor, till följd av att framför allt skattereduktioner för arbetsinkomst ökar mer än intäkterna av den statliga inkomstskatten och egenavgifterna.

Till följd av de ökade kommunala skatteintäkterna har anslaget för kommunalekonomisk utjämning, i budgetpropositionen för 2025 och i budgetpropositionen för 2026 sammantaget, minskats med 1,20 miljarder kronor fr.o.m. 2026 (prop. 2024/25:1, utgiftsområde 25, avsnitt 2.8 och prop. 2025/26:1, utgiftsområde 25, avsnitt 2.8).

Regeringen redogör årligen för de s.k. skatteutgifter som råder till följd av särregleringar i skattesystemet, senast i regeringens skrivelse 2024/25:98. Förslaget om höjd beloppsgräns innebär att skatteutgiften för avdrag för arbets- och inställelseresor (skatteutgift A11 i skrivelsen) samt avdrag för resor till och från arbetet i näringsverksamhet (skatteutgift B5) minskar i omfattning fr.o.m. 2026.

7.2 Effekter för enskilda

Beskattningsåret 2023 gjorde ca 896 000 skattskyldiga avdrag för resor till och från arbetet i inkomstslaget tjänst, enligt uppgifter i Statistiska centralbyråns inkomst- och taxeringsregister. Det genomsnittliga avdragsbeloppet, över gällande beloppsgräns, var ca 22 200 kronor. Antalet enskilda som gör avdrag för resor till och från arbetet i inkomstslaget näringsverksamhet uppskattas, med motsvarande antaganden som i Reseavdragskommitténs betänkande Skattelättnad för arbetsresor (SOU 2019:36), därutöver vara ca 14 000 personer.

En höjning av beloppsgränsen innebär att skattelättnaden för resor till och från arbetet minskar för dem som skulle fått avdrag för arbetsresor vid oförändrad beloppsgräns. Den ökade inkomstskatten per år blir högst 4 000 kronor multiplicerat med den enskildes aktuella marginalskatt. Vid genomsnittlig marginalskatt på inkomst av tjänst, ca 35,93 procent enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner för 2026, uppgår den ökade skatten därmed som högst till ca 1 440 kronor per år. För den som betalar statlig inkomstskatt ökar skatten med upp till ca 2 100 kronor per år. Förslaget innebär också att antalet skattskyldiga som når upp till beloppsgränsen och därmed kan ges avdrag minskar något.

För skattskyldiga som gör avdrag för arbetsresor i inkomstslaget näringsverksamhet tillkommer utöver inkomstskatt en effekt på egenavgifterna eftersom avdrag för arbetsresor skattemässigt behandlas som en kostnad i näringsverksamheten. Ett minskat avdragsbelopp ökar därmed det skattepliktiga resultatet i verksamheten som utgör underlag för egenavgifter. Att det skattepliktiga resultatet ökar innebär också att underlaget för pensions- och sjukpenninggrundande inkomst också kan öka av förslaget. Den genomsnittliga marginalskatten på aktiv näringsverksamhet inklusive egenavgifter beräknas uppgå till ca 46,50 procent. Ökningen av

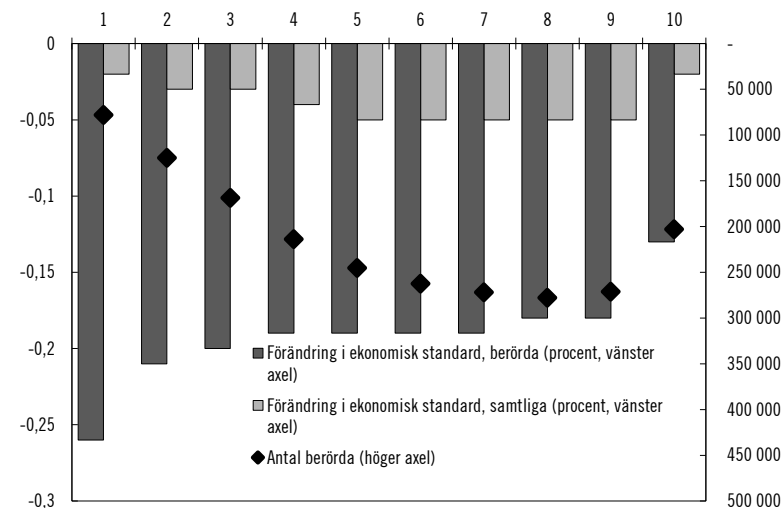
Prop. 2025/26:31 inkomstskatt och egenavgifter till följd av minskade avdrag uppgår vid denna genomsnittliga marginalsatt till som högst 1 860 kronor per år.

Att enskildas avdrag för arbetsresor minskar till följd av förslaget påverkar också underlaget för beräkning av bostadsbidrag. Den föreslagna höjningen av beloppsgränsen innebär att den enskildes bostadsbidrag kan minska med upp till 800 kronor per år. Det belopp som enskilda är betalningsskyldiga för i fråga om underhållsstöd kan också öka till följd av förslaget eftersom det innebär ökade överskott i inkomstslagen tjänst och näringsverksamhet.

7.3 Effekter för inkomstfördelningen och jämställdheten mellan kvinnor och män

En höjning av beloppsgränsen från 11 000 till 15 000 kronor beräknas påverka samtliga inkomstgrupper negativt vad gäller ekonomisk standard. Den genomsnittliga effekten för berörda av förslaget innebär en minskning av ekonomisk standard med ca 0,2 procent. Effekten för berörda är procentuellt sett något mer negativ i inkomstgrupper med lägre ekonomisk standard. Antalet berörda är dock betydligt högre i inkomstgrupper med högre ekonomisk standard (se figur 7.1). Den genomsnittliga minskningen av ekonomisk standard beräknas därför vara större, sett till samtliga, i inkomstgrupper med högre ekonomisk standard, med undantag för inkomstgruppen med högst inkomstnivå.

Figur 7.1 Förändrad ekonomisk standard för berörda respektive samtliga samt antal berörda i olika inkomstgrupper
Procent respektive antal

Källa: Statistiska centralbyrån och egna beräkningar.

Färre kvinnor än män gör avdrag för resor till och från arbetet. Beskattningsåret 2023 gjorde ca 386 000 kvinnor och ca 500 000 män avdrag för resor till och från arbetet. Kvinnor gör också avdrag med i

genomsnitt lägre belopp, ca 19 700 kronor jämfört med mäns genomsnittliga avdrag på 24 100 kronor. Prop. 2025/26:31

Att fler män gör avdrag för arbetsresor innebär att fler män än kvinnor berörs av förslaget (se figur 7.2). Förslaget bedöms emellertid endast påverka den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män marginellt, då de ekonomiska effekterna av förslaget är begränsade. I genomsnitt beräknas mäns disponibla inkomst minska i ungefär samma utsträckning som kvinnors.

Figur 7.2 Förändring av individuell disponibel inkomst för berörda respektive samtliga samt antal berörda kvinnor och män
Procent respektive antal

Källa: Statistiska centralbyrån och egna beräkningar.

7.4 Effekter för sysselsättning

Enligt ekonomisk teori kan avdrag för arbetsresor påverka individens arbetsutbud och matchningen mellan arbetsgivare och arbetssökande på arbetsmarknaden, vilket i sin tur kan ha implikationer för sysselsättning och arbetslöshet. Avdraget för arbetsresor medför lägre kostnader för arbetsresor och därmed ett ökat ekonomiskt utbyte av arbete på längre avstånd från bostaden. Avdraget kan således påverka den geografiska rörligheten i arbetskraften. Den föreslagna höjningen av beloppsgränsen medför att skattelättnaden för arbetsresor minskar om de avdragsgilla utgifterna för arbetsresor överstiger den nuvarande beloppsgränsen. Som bl.a. *Svenskt Näringsliv* och *Trafikanalys* påpekar kan förslaget därmed påverka den geografiska rörligheten negativt. Den föreslagna höjningen av beloppsgränsen innebär dock en förhållandevis begränsad effekt, i genomsnitt knappt 0,3 procent av den disponibla inkomsten för berörda. Relativt andra kostnader förknippade med att ta ett jobb som innebär pendling bedöms denna effekt vara liten. Vidare påverkas för de flesta inte de marginella kostnaderna för pendling av förslaget eftersom det endast är

vid avdrag för arbetsresor i intervallet 11 000 till 15 000 kronor som kostnaden för ytterligare arbetsresor ökar. För sysselsatta som gör avdrag för arbetsresor innebär den minskade skattelättnaden också att det krävs ett ökat antal arbetstimmar för att uppnå samma nivå av konsumtion som utan förslaget. Denna s.k. inkomsteffekt leder enligt ekonomisk teori till ökat antal arbetade timmar.

Mot bakgrund av förslagets förhållandevis begränsade ekonomiska effekter bedömer regeringen att effekterna på den geografiska rörligheten, sysselsättningen och arbetade timmar blir marginella.

7.5 Effekter för miljön

De flesta som gör avdrag för arbetsresor bedöms göra avdrag för bilresor (enligt uppgifter från Skatteverkets promemoria Avdrag för resor till och från arbetet – En uppföljning av skattefelskontrollen, 2019). Förslaget om höjd beloppsgräns innebär därmed framför allt en minskad skattelättnad för arbetsresor med bil. En ökad andel av dem som reser med kollektivtrafik skulle dock med en oförändrad beloppsgräns kunna göra avdrag. Eftersom den föreslagna höjningen av beloppsgränsen gäller både för resor med kollektivtrafik och med bil ger den inte någon tydlig förändring i relativpriset mellan färdssätt. Priset på periodbiljetter i kollektivtrafiken är dock i dagsläget i många regioner på en sådan nivå att utgiften för arbetsresorna ligger under den nuvarande beloppsgränsen. Förslaget om höjd beloppsgräns för avdrag kan i dessa fall innebära ett ökat relativpris för arbetsresor med bil. Den höjda beloppsgränsen kan därmed ge incitament att hålla ned kostnaderna för arbetsresor, exempelvis genom byte till billigare färdssätt eller genom ett minskat antal arbetsresor. Förslagets effekt på utsläppen från vägtrafiken bedöms dock bli marginell.

7.6 Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Skatteverket kommer att behöva uppdatera informationsmaterial och göra justeringar i e-tjänster med anledning av förslaget. Förändringarna ingår i den anpassning som årligen görs på grund av ny eller förändrad lagstiftning, och eventuella tillkommande kostnader ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Frågor som rör avdrag för kostnader vid denna typ av resor kan bli föremål för domstolsprövning. Förslagen i denna promemoria bedöms emellertid inte få några effekter för de allmänna förvaltningsdomstolarna med hänsyn till att det rör sig om justerade avdragsnivåer.

7.7 Övriga effekter och bedömningar

Några särskilda informationsinsatser, utöver Skatteverkets information till skattskyldiga, bedöms inte krävas.

Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser av betydelse för företagen eftersom förslaget berör enskildas avdragsrätt och effekterna av förslaget på sysselsättning, geografisk rörlighet och färd sätt bedöms bli marginella.

Förordningen om konsekvensutredningar ställer krav på att konsekvensanalysen ska redogöra för bl.a. hur och när konsekvenserna av förslagen kan utvärderas. En plan för utvärdering bör stå i proportion till förslagets omfattning och effekter. Förslagets ekonomiska konsekvenser bedöms inte vara av sådan omfattning att en större utvärdering är nödvändig. Efter ikraftträdandet kan förslaget följas upp av Regeringskansliet.

8 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

12 kap.

2 § Utgifter som avses i följande paragrafer ska dras av utan någon beloppsmässig begränsning, nämligen utgifter

- vid tjänsteresor enligt 5–17 §§,
- vid tillfälligt arbete på annan ort eller vid dubbel bosättning enligt 18–22 och 31 §§,
- för hemresor enligt 24 och 31 §§,
- för egenavgifter enligt 36 §,
- för arbetsgivaravgifter enligt 36 a §, och
- i hobbyverksamhet enligt 37 §.

Första stycket gäller också i fråga om utgifter för resor i tjänsten som företas med annat transportmedel än egen bil eller förmånsbil.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 15 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

I paragrafen finns bestämmelser om beloppsgränser för avdrag för olika utgifter.

I tredje stycket höjs beloppsgränsen över vilken utgifter får dras av för arbetsresor, resor till och från utbildningsplatsen samt inställelseresor från 11 000 till 15 000 kronor.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

Sammanfattning av promemorian Ytterligare höjd beloppsgräns vid avdrag för resor till och från arbetet

I promemorian föreslås att beloppsgränsen över vilken utgifter får dras av för arbetsresor, resor till och från utbildningsplatsen samt inställelseresor höjs från 11 000 till 15 000 kronor. Höjningen av beloppsgränsen syftar till att motsvara prisutvecklingen de senaste åren och den höjning av schablonbeloppen för avdrag för resor med egen bil som gjordes 2023.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2026.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 12 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

2 §²

Utgifter som avses i följande paragrafer ska dras av utan någon beloppsmässig begränsning, nämligen utgifter

- vid tjänsteresor enligt 5–17 §§,
- vid tillfälligt arbete på annan ort eller vid dubbel bosättning enligt 18–22 och 31 §§,
- för hemresor enligt 24 och 31 §§,
- för egenavgifter enligt 36 §,
- för arbetsgivaravgifter enligt 36 a §, och
- i hobbyverksamhet enligt 37 §.

Första stycket gäller också i fråga om utgifter för resor i tjänsten som företas med annat transportmedel än egen bil eller förmånsbil.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 11 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

Utgifter för inställelseresor enligt 25 § och för resor mellan bostaden och arbets- och utbildningsplatsen enligt 26–31 §§ ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 15 000 kronor. Övriga utgifter ska dras av bara till den del kostnaderna under beskattningsåret sammanlagt överstiger 5 000 kronor.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2025.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2016:1055.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Arbetsförmedlingen, Ekonomistyrningsverket, Företagarna, Försäkringskassan, Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering, Motorbranschens Riksförbund, Näringslivets Skattedelegation, Pensionsmyndigheten, Skatteverket, Småföretagarnas Riksförbund, Svensk Kollektivtrafik, Svenskt Näringsliv, Tjänstemännens centralorganisation och Trafikanalys.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Arbetsgivarverket, Föreningen Auktoriserade Revisorer, Landsorganisationen i Sverige, Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, Naturskyddsföreningen, Naturvårdsverket, Riksförbundet M Sverige, Sveriges akademikers centralorganisation och Sveriges Kommuner och Regioner.

Yttranden har även inkommit från Mobility Sweden och Skattebetalarnas Förening.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 oktober 2025

Närvarande: statsminister Kristersson, ordförande, och statsråden Edholm, Waltersson Grönvall, Jonson, Strömmer, Forssmed, Tenje, Forssell, Slottner, Wykman, Kullgren, Liljestrand, Bohlin, Pourmokhtari, Britz, Mohamsson, Lann

Föredragande: statsrådet Wykman

Regeringen beslutar proposition Ytterligare höjd beloppsgräns vid avdrag för resor till och från arbetet